

Bruksela, 7 lutego 2019 r.
(OR. en)

6169/19

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2019/0026 (NLE)

ENV 118
MI 126
WTO 49
CHIMIE 19

WNIOSEK

Od:	Sekretarz Generalny Komisji Europejskiej, podpisał dyrektor Jordi AYET PUIGARNAU
Data otrzymania:	6 lutego 2019 r.
Do:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Sekretarz Generalny Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2019) 54 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący DECYZJI RADY dotyczącej stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na Konferencji Stron w odniesieniu do zmian w załączniku III do konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2019) 54 final.

Załącznik: COM(2019) 54 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 6.2.2019 r.
COM(2019) 54 final

2019/0026 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na Konferencji Stron w odniesieniu do zmian w załączniku III do konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji określającej stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej w związku z przewidywanym przyjęciem decyzji dotyczących włączenia kolejnych substancji chemicznych do załącznika III do konwencji rotterdamskiej.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Konwencja rotterdamska

Konwencja w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami (zwana dalej „konwencją”) ma promować wspólną odpowiedzialność i zbiorowe działania stron w zakresie międzynarodowego handlu niebezpiecznymi substancjami chemicznymi w celu ochrony zdrowia człowieka i ochrony środowiska oraz ma przyczyniać się do racjonalnego ekologicznie wykorzystania tych substancji chemicznych. Konwencja określa prawnie wiążące zobowiązania dotyczące realizacji procedury zgody po uprzednim poinformowaniu (PIC) i chroni kraje – zwłaszcza kraje rozwijające się – przed niepożądanym przywozem chemikaliów poprzez nałożenie na strony eksportujące zobowiązań dotyczących wywozu.

Przedmiotowa umowa weszła w życie w dniu 24 lutego 2004 r.

Unia Europejska i wszystkie 28 państw członkowskich są stronami tej konwencji¹.

2.2. Konferencja Stron konwencji rotterdamskiej

Zgodnie z art. 18 konwencji Konferencja Stron jest organem zarządzającym konwencji rotterdamskiej. Organ ten zbiera się zwykle co dwa lata i monitoruje realizację konwencji. Dokonuje on również przeglądu chemikaliów zgłoszonych mu do rozpatrzenia przez Komitet Kontroli Chemicznej.

Zgodnie z art. 44 i 45 regulaminu wewnętrznego Konferencji Stron każda ze stron ma jeden głos. Jednakże regionalne organizacje integracji gospodarczej, takie jak UE, dysponują liczbą głosów równą liczbie państw członkowskich będących stronami konwencji.

2.3. Planowany akt Konferencji Stron

Podczas dziewiątego posiedzenia zwykłego, które odbędzie się w dniach od 29 kwietnia do 10 maja 2019 r., Konferencja Stron rozważy przyjęcie decyzji o włączeniu kolejnych substancji chemicznych do załącznika III do konwencji.

Celem planowanych aktów jest włączenie kolejnych substancji chemicznych do załącznika III do konwencji. Włączenie substancji chemicznych do wykazu w załączniku III spowoduje, że podczas handlu międzynarodowego chemikalia te będą podlegać procedurze zgody po uprzednim poinformowaniu zgodnie z konwencją.

Planowane akty prawne staną się wiążące dla stron zgodnie z art. 22 ust. 5 lit. c) konwencji, który stanowi: „decyzja o zmianie załącznika III zostaje niezwłocznie zakomunikowana

¹ Decyzja Rady 2006/730/WE z dnia 25 września 2006 r. dotycząca zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami (Dz.U. L 299 z 28.10.2006, s. 23).

Stronom przez depozytariusza. Zmiana wchodzi w życie w stosunku do wszystkich Stron w dniu określonym w decyzji.”

3. STANOWISKO, JAKIE MA ZOSTAĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Komisja proponuje Radzie decyzję o poparciu, w imieniu Unii, decyzji w sprawie zmiany załącznika III do konwencji podczas dziewiątego posiedzenia Konferencji Stron. W decyzjach tych dodaje się kolejne substancje chemiczne do załącznika III, co spowoduje, że będą one podlegały procedurze zgody po uprzednim poinformowaniu na podstawie konwencji.

Decyzje przedstawiane Konferencji Stron do przyjęcia opierają się na zaleceniach Komitetu Kontroli Chemicznej – organu pomocniczego podlegającego Konferencji Stron. Stwierdzono, że substancje chemiczne zalecane przez Komitet Kontroli Chemicznej do umieszczenia w załączniku III spełniają kryteria określone w załączniku II do konwencji.

Dla Unii, jako lidera w polityce ochrony środowiska, szczególnie ważne jest potwierdzenie globalnego zaangażowania w propagowanie lepszego wdrażania wielostronnych umów środowiskowych i norm w tym zakresie. Obejmuje to wspieranie i wdrażanie zaleceń przyjętych przez naukowe organy pomocnicze w odniesieniu do tych umów oraz przestrzeganie kryteriów określonych w umowach, na których oparte są takie zalecenia.

Ponadto inicjatywa ta jest zgodna z priorytetem Junckera, jakim jest wzmocnienie pozycji Unii na arenie międzynarodowej, z celami zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza w zakresie zdrowia (3) i odpowiedzialnej konsumpcji i produkcji (12), a także z 7. programem działań w zakresie środowiska.

Unia powinna zatem poprzeć proponowane decyzje w sprawie włączenia do załącznika III acetochloru, karbosulfanu, azbestu chryzotylowego, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), heksabromocyklododekanu, postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej, oraz foratu. Chemikalia te już podlegają ograniczeniom w zakresie wywozu na mocy rozporządzenia (UE) nr 649/2012, które są podobne do tych określonych w konwencji.

Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii na Konferencji Stron, ponieważ zmiany w załączniku III będą prawnie wiążące dla Unii i będą musiały znaleźć odzwierciedlenie w rozporządzeniu (UE) nr 649/2012, które wdraża konwencję rotterdamską w Unii.

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

W art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewidziano przyjmowanie decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto

instrumenty, które na mocy prawa międzynarodowego nie są wiążące, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”².

4.1.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Konferencja Stron jest organem utworzonym na mocy umowy, a mianowicie konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami.

Akt, który ma zostać przyjęty przez Konferencję Stron, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 22 ust. 5 konwencji rotterdamskiej i będzie musiał zostać odzwierciedlony w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 649/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. dotyczącym wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów³. Wynika to z faktu, że art. 23 ust. 1 tego rozporządzenia wymaga przeglądu wykazu chemikaliów w załączniku I do tego rozporządzenia na podstawie rozwoju sytuacji w ramach konwencji.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawę prawną wnioskowanej decyzji stanowi art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma być zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie pomocniczy charakter, decyzja przyjęta na mocy art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, tj. podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

Jeżeli planowany akt ma jednocześnie wiele celów lub elementów składowych, które są nierozłącznie ze sobą związane, a żaden nie ma charakteru pomocniczego w stosunku do pozostałych, materialna podstawa prawna decyzji przyjętej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE musi – na zasadzie wyjątku – obejmować różne, odpowiadające tym celom i elementom podstawy prawne.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Planowany akt ma cele i elementy składowe w obszarze „środowiska” i „handlu”. Wspomniane elementy planowanego aktu są związane ze sobą w sposób nierozłączny, a żaden z nich nie ma charakteru pomocniczego w stosunku do pozostałych.

Materialna podstawa prawna wnioskowanej decyzji obejmuje zatem następujące przepisy: art. 192 ust. 1, art. 207 ust. 3 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinny być art. 192 ust. 1, art. 207 ust. 3 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

² Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014: 2258, pkt 61–64.

³ Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 60.

Wniosek

DECYZJA RADY

dotycząca stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej na Konferencji Stron w odniesieniu do zmian w załączniku III do konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1, art. 207 ust. 3 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Konwencja rotterdamska w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi substancjami chemicznymi i pestycydami (zwana dalej „konwencją”) weszła w życie w dniu 24 lutego 2004 r. i została zawarta w imieniu Unii decyzją Rady 2006/730/WE⁴.
- (2) Konwencję rotterdamską wdraża w Unii rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 649/2012 z dnia 4 lipca 2012 r.⁵
- (3) Zgodnie z art. 7 konwencji Konferencja Stron może przyjmować zmiany do załącznika III.
- (4) Na swoim dziewiątym posiedzeniu Konferencja Stron konwencji rotterdamskiej ma przyjąć decyzje o włączeniu kolejnych substancji chemicznych do załącznika III.
- (5) Należy ustalić stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii podczas Konferencji Stron, ponieważ te zmiany w załączniku III będą wiążące dla Unii.
- (6) Aby zagwarantować państwom przywozu możliwość korzystania z ochrony zapewnianej przez konwencję rotterdamską i ponieważ wszystkie odpowiednie kryteria na podstawie konwencji są spełnione, konieczne i właściwe jest poparcie zalecenia Komitetu Kontroli Chemicznej będącego organem pomocniczym konwencji rotterdamskiej, dotyczącego włączenia do załącznika III do konwencji rotterdamskiej acetochloru, karbosulfanu, azbestu chryzotylowego, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), heksabromocyklododekanu, foratu oraz postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej. Powyższe substancje są już objęte zakazami bądź surowymi

⁴ Decyzja Rady 2006/730/WE z dnia 25 września 2006 r. dotycząca zawarcia, w imieniu Wspólnoty Europejskiej, Konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami (Dz.U. L 299 z 28.10.2006, s. 23).

⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 649/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. dotyczące wywozu i przywozu niebezpiecznych chemikaliów (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 60).

ograniczeniami w Unii i w związku z tym podlegają wymogom dotyczącym wywozu wykraczającym poza wymogi konwencji rotterdamskiej zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 649/2012,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać przyjęte w imieniu Unii Europejskiej na dziewiątym posiedzeniu Konferencji Stron konwencji rotterdamskiej, jest następujące: Unia popiera przyjęcie zmian w załączniku III do konwencji rotterdamskiej w sprawie procedury zgody po uprzednim poinformowaniu w międzynarodowym handlu niektórymi niebezpiecznymi substancjami chemicznymi i pestycydami dotyczących włączenia acetochloru, karbosulfanu, azbestu chryzotylowego, fentionu (postaci ultraniskoobjętościowe (ULV) w ilości równej 640 g substancji czynnej/l lub większej), heksabromocyklododekanu, postaci płynnych (koncentrat emulgujący i koncentrat rozpuszczalny) zawierających dichlorek parakwatu w ilości równej 276 g/l lub większej, odpowiadający jonowi parakwatu w ilości równej 200 g/l lub większej.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Komisji.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*